

„Priateľ či nepriateľ?“

Suspírium: „Hospodin je sila svojho ľudu a útočisko spásy jeho pomazaného. Spas ľud svoj! Požehnaj svoje dedičstvo! Buď mu pastierom naveky!“ (Žalm 28,8-9)!“ Amen.

Pieseň: Chválospev č. 513. 1. verš: „Pane dobrý priateľ detí...“
Krst – Eliška Balšianková

Pieseň: Chválospev č. 281.: „Skala vekov jediná...“

Vzdych: „...vyvoleným, ktorých Boh Otec vopred poznal a Duchom posvätil, aby sa poslušne odovzdali Ježišovi Kristovi a boli pokropení jeho krvou: Milosť a pokoj v hojnosti!“ (IPt 1,1-2) Amen.

Lekcia: Prvý list apoštola Petra 2. kapitola 18-25. verš:

„Sluhovia, vo všetkej bázni sa podriaďujte svojim pánom, nielen dobrým a miernym, ale aj hrubým. Veď je to milosť, ak niekto, pretože sa riadi vo svedomí podľa Boha, znáša protivenstvo a nevinne trpí. Veď aká je to sláva, keď budete trpezlivo znášať rany za to, že hrešíte? Ale ak dobre robíte a vydržíte v utrpení, to je milosť pred Bohom. Veď na to ste boli povolani; pretože aj Kristus trpel za vás a zanechal vám príklad, aby ste kráčali v jeho šlapajach. On hriech nespáchal, ani leš nebola v jeho ústach. Keď mu zlorečili, on nezlorečil, keď trpel, nevyhrážal sa, ale všetko odovzdal tomu, čo spravodlivo súdi. On sám na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili pre spravodlivosť. Jeho ranami ste boli uzdravení. Boli ste totiž ako blúdiace ovce, no teraz ste sa vrátili k pastierovi a biskupovi svojich duší.“

Modlitba: Ďakujeme Ti, drahý Kriste, že do šera a do tmy našich životov i dnes hviezda nám svieti. Ďakujeme Ti, že v tomto svetle našou nádejou a Tebou vyšliapaná cesta, a z toho čerpáme naviac síl. Pozdvihujeme svoje oči k Tebe a sme Ti vďační, že Tvoj pokoj patrí aj nám a nie sme sám vo vlastných súženiach. Odpusť nám, že ak niečo zakryjú mraky, my potrebujeme znova a znova počuť Tvoj hlas. Prosíme, príď medzi nás a utešuj Svoje deti, aby naša bolesť, naše strasti a naše neduhy boli u Teba, Ktorý si naším priateľom. Ty si veľký a mocný Hospodine náš, a pritom si prišiel do nášho uboleného sveta, ako krehký, zraniteľný a chudobný človek. Prosíme, príď k nám, nechceme Ťa prehliadnuť ani prepočuť. Keď Ty si nám svetlom, uzrieme svetlo. Keď Ty nás oslovíš, počujeme Slovo života. Buď pre nás priateľom, skutočným Vodcom a Tešiteľom, Ktorý nás uspôsobíš prijať ten pokoj, Ktorý pochádza od Teba. Amen.

Pieseň: Žalm č. 86. 1-3. verše: „Pane, nakloň, ucho svoje...“

Vzdych: „Hospodin, zotrie slzu z každej tváre... Vy budete zarmútení, ale váš zármutok sa premení na radosť.“ (Iz 25,8b, Jn 16,20b) Amen.

Biblický text: Kniha Jóbova 16. kapitola

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Knihe Jóbovej v šestnástej kapitole:

„Nato Jób odpovedal takto: „Veľa takého som už počul, všetci ste len takí sužujúci tešitelia. Či už bude koniec rečiam do vetra, alebo čo ťa dráždi, že sa ozývaš? Aj ja by som vedel hovoriť ako vy, keby ste boli na mojom mieste, hromadiť slová proti vám a pokyvovať nad vami hlavou. Posilňoval by som vás ústami a už pohyb mojich perí by vám ulavil. Ak prehovorím, moja bolesť nepolaví, ak prestanem, čoho sa tým zbavím? Veď práve teraz ma celkom vyčerpá.“ „Vyhubil si celé moje spoločenstvo. Schmatol si ma, stal si sa svedkom, ktorý sa postavil proti mne, moja bieda na mňa žaluje.“ „Jeho hnev ma roztrhal, nenávidel ma a škripal na mňa zubami. Môj nepriateľ zaostruje na mňa oči. Naširoko roztvorili proti mne ústa, hanebne ma udierali po lícach, všetci do jedného sa proti mne spolčujú. Boh ma vydáva napospas výrastkovi, do rúk bezbožníkov ma odovzdáva. Bol som v bezpečí, ale mnou zatriasol, chytil ma za šiju a roztrieskal, postavil si ma ako terč, obkľučujú ma jeho lukostrelci, krája moje obličky a nemá zľutovanie, na zem vylieva moju žľč. Zasadzuje mi úder za úderom, rúti sa proti mne ako bohatier. Na kožu som si ušil vrecovinu, svoj roh som zaboril do prachu. Tvár mi sčervenela od plaču a na viečkach mám tieň smrti, hoci v mojich dlaniach niet násilia a moja modlitba je čistá. Zem, neprikry moju krv, nech pre môj nárek niet úkrytu. Veď aj teraz — môj svedok je v nebesiach, ten, čo sa za mňa prihovára, je na výsostiach. Priatelia sa mi vysmieávajú, moje oko roní slzy pred Bohom. Kiež niekto obháji muža pred Bohom, človeka pred jeho priateľom. Veď prejde len niekoľko rokov a vydám sa na cestu, z ktorej sa nevrátim.“ Toľko slov Písma Svätého

**Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie
v Pánu Ježišovi!**

Čo je zmyslom utrpenia Jóba? Čo je zmyslom môjho a tvojho utrpenia? Každý žiaľ je individuálny. Nikto nevie precítiť bolesť toho druhého. Práve preto Jób po druhej reči Elifáza ako sopka Etna chrlí zo seba svoj popol ako vrecovinu prachu a následne sa valí jeho šírim okolím láva, ktorá je symbolom bolesti a zármutku. Jeho priatelia sú sužujúci tešitelia. Jeho priatelia sú nedôveryhodnými radcami jeho života. Čo to znamená? Vyučujú, veď aj Kniha Jóbova patrí medzi vyučujúce knihy Starej zmluvy. Zovšeobecňujú. Spájajú Jóbovo utrpenie s hriechom a

s priestupkami. Používajú zaužívané frázy, ktoré vzbudzujú nepokoj. Hovoria do vetra. Tárajú. Ich múdrosť spočíva v nich. Drahí bratia a milé sestry! Lahkovážnosť nemá čo hľadať pri človeku, ktorý potrebuje potešenie. Naše slová uboleného človeka len znervózňujú. Naše reči precitliveného chorého len znepokojujú. Potrebujeme vniesť viac pokoja do nepokojov nemocníc, domovov sociálnych služieb, psychiatrických oddelení a väzníc, aby ostatní pocítili, že naša prítomnosť v ich živote nie sú mudrujúce výroky, porekadlá a frazeologizmy, ale skutočné evanjelium života, ktorý sa opiera o príklad utrpenia Ježiša Krista. Potrebujeme vniesť do príbytkov preťažených slabých viac lásky, porozumenia a empatie, aby naša aktívna prítomnosť nebola na farchu, ale na pomoc našim blízkym. Potrebujeme vniesť viac súcitu tam, kde niet ľudskej pomoci, iba Božej prozreteľnosti. Láska, porozumenie, empatia, vcítenie sa do problémov toho druhého. Uzavreli sme sa do vlastných príbytkov, nikto a nič nás nezaujíma, a zrazu badáme, že tam kde žijeme, jednoducho odchádzajú ľudia, a pritom sme si ani nevšimli, že sú chorí, biedni, trápia sa, nosia v sebe smútok a zomierajú.

Predchádzajúce ticho priateľov Jóbovi pomohlo a vyhovovalo. Oni v čase svojho príchodu sedeli sedem dní a sedem nocí ticho. Počas svojho príchodu títo traja priatelia si uvedomili, čo nepotrebuje Jób. Jób nepotreboval sarkazmus. Jób nepotreboval výsmech. Jób nepotreboval kritiku. Jób nepotreboval reči do vetra. Posilňovať rečami nie je pomoc. My si myslíme, že ak budeme rozprávať, a tým odhalíme vlastnú nepripravenosť, tomu druhému pomôžeme. My si myslíme, že ak nahromadíme pekné slová vedľa seba, tak to je v poriadku. Sužujúci potrebuje vodu, lebo je smädný. Sužujúci potrebuje prítomnosť, duchovnú výdrž, modlitbu smerujúcu hore a vypočutie. Aké dobré by bolo v tichosti načúvať sužujúceho. Aké dobré by bolo byť len prítomným počúvajúcim. Nech sa chorý, utrápený a zmätený na svojom lôžku vyrozpráva. Čo cíti, kde ho bolí, ako spí a odpočíva, aké má obyčaje a zvyky ohľadom jedla, či sa vie sám postarať o svoju duchovnú a telesnú hygienu, za čo sa modlí a čo ho trápi. Načúvanie chýba z našich životov.

Pokorné načúvanie. Skáčeme do reči iným. Všetko sa točí okolo nás. Nič nás nemotivuje. Musíme sa prinavrátiť k nášmu pastierovi a biskupovi, Ktorý je vlastníkom našich duší. Potešením toho druhého je práve to, že si tam, nič nehovoríš, ale konáš. Neudávaš smer, ale len počúvaš, kam by chcel smerovať. Neudávať rýchlosť, ale spomalíš tam, kde vidíš slabosť druhého. Nechceš vedieť viac, len toľko, koľko ti je zverené. Konáš len to, o čo ťa poprosia. Naučíš sa mlčať ako múdrosťou Božou obdarený Šalamún: *„Ak mlčí, aj pochábla pokladajú za múdreho, a za rozumného, keď má zatvorené pery.“ (Prís 17,28)* Naučíš sa hľadiť i tam, kde si dovtedy nepozorovala zmeny. Naučíš sa zahľadiť do toho života, ktorý je pred Tebou. Ako sa to dá? Tak, ako to robil Kristus. On videl iba nás. On videl iba chorých. On počul iba pocestných, ktorí naňho volali: *„Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou.“ (Mk 10,48)* On trpel, aby sme mali život. *hriech nespáchal, ani lešť nebola v jeho ústach. Keď mu zlorečili, on nezlorečil, keď trpel, nevyhrážal sa, ale všetko odovzdal tomu, čo spravodlivo súdi. On sám na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili pre spravodlivosť. Jeho ranami ste boli uzdravení.“*

Jób bude nakoniec povzbudený a potešený, ale nie svojimi troma priateľmi. Tú čítame o tom, ako ich rečami skoncoval a oprel sa o nebesá. „Stačilo – skončite!“ Prázdne rečičky priateľov sa stali nejasným portrétom nepriateľa. Nevieme v skutočnosti koho opisuje, či sú to jeho priatelia, alebo Boh, ktorého šípy ho zastihli. Nie je jednoduché všetky slová trpiaceho človeka pochopiť, ale ani netreba. Kristus trpel, a pretrpel i to, čo ani jeden Jób nemusí na tejto zemi. Ja si aj dnes pamätám na to, ako moja babka v nedeľu poobede navštevovala chorých. Trefné vety mojej babky boli silné a jasné. Nehovorili veľa o sebe, ale jasné slová Svätého Písma: „Buď silná a odvážna! Neboj sa! Nestrachuj sa! Ježiš je s Tebou, a potom na stolík vedľa postele chorej položila biblický verš. Od Ježiša sa učiť povzbudenia: *„Amen, hovorím ti, ešte dnes budeš so mnou v raji.“ (Lk 23,43)* Užitočná rada je zvyčajne krátka a povzbudzujúca, nie dlhá a kritická. Reči do

vetra nikto nepotrebuje. Pokyvovať hlavou je gestom urážky a opovrhnutia. Jób práve preto žiali a sumarizuje. Jeho priatelia na dlho rozpisujú stav Jóba. Jób však nie je prípad pre priateľov, ale prípad pre Hospodina. Nechce sa ďalej obhajovať pred priateľmi, najväčší priateľ ho obháji sám. Boh nás naučí načúvať, a to neobyčajným spôsobom. To, čo sa nenaučili Jóbovi priatelia, to je nám jednoznačné v Ježišovi Kristovi. Práve preto naša cesta, i cesta našich bratov a sestier nevedie do podsvetia. Cesta nášho utrpenia a cesty zármutku našich bratov a sestier sú cestou nádeje a tesnou bránou do života. Jób odmieta slová vlastných priateľov, ale lipne na načúvaní Hospodina. Jóbovi patrí nádejné potešenie, a nie zatrpknutá irónia osudu. Jób smúti, Jeho priatelia ho celkom zdemolujú, ale jeho Prímluvca Ho vypočuje. Hľadá Toho Boha, Ktorý ho neprenasleduje, ale Ktorý sa Ho ujíma. Nás sa ujíma Ježiš Kristus. Každí sa dnes odvoláva na to, že zdravie je najdôležitejšie. Ja Vám zvestujem úplný opak. Spoznaná milosť v Ježišovi Kristovi je našou jedinou pomocou a záchranou. Utrpenie Ježiša Krista na kríži je príkladom pre každého kresťana, ktorý trpí. On sa stal naším Spasiteľom. On je pravé uzdravenie. Chceme byť skutočne zdraví, alebo budeme ďalej blúdiť a zblúdime i ostatných vlastnými rečičkami? Prijmime dnes pokornú obeť Ježiša Krista za naše hriechy. Amen.

Modlitba: „Tak ich utešoval a vlúdne sa im prihováral.“ (IMojž 50,21b)

„Nedaj sa premôcť zlému, ale dobrom premáhaj zlé.“ (R 12,21)

„Neber mi nikdy z úst slovo pravdy, lebo čakám na tvoje rozhodnutie.“ (Ž 119,43)

„A tak nech nás každý pokladá za Kristových služobníkov a za správcov Božích tajomstiev. A od správcov sa napokon vyžaduje, aby bol každý uznaný ako verný.“ (IK 4,1-2)

„Utvoril som Ťa, si mojím služobníkom, Izrael, nezabudnem na teba.“ (Iz 44,21b)!”

„Nebesia rozprávajú o Božej sláve, obloha hlása dielo jeho rúk.“ (Ž 19,2).“

„Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí! Raduje sa niekto? Nech spieva žalmy!“
(Jak 5,13)

„Keď hovorím: „Noha sa mi kľže,“ tvoja milosť ma podopiera, Hospodin.“ (Ž 94,18)

„Ten však, ktorý nás spolu s vami upevňuje v Kristovi a pomazal nás, je Boh. On nás aj označil pečatou a Ducha dal do našich srdc ako závdavok.“ (IIK 1,21-22)

Modlitba Pánova

Ofera: „A tak teda už nie ste cudzinci a prisťahovalci, ale ste spoluobčania svätých a členovia Božej rodiny. (Ef 2,19).“

Požehnanie: „A teraz, takto hovorí Hospodin, tvoj stvoriteľ, Jákob, tvoj tvorca, Izrael: „Neboj sa, veď som ťa vykúpil. Zavolať som ťa po mene, ty si môj.“ (Iz 43,1) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 578.: Ó, najdrahší priateľ, Ježiš,...

Martin Rázus Pieseň o dare vykupujúcom

Chvíľa – žičlivá chvíľa – kde si sa vzala? kde si sa vzala??
a dar – kto ti dal ten dar, čo si mne dala?

Dávno čakal som – dávno bez viery – chorý, bez viery – chorý!
či tvoj mocný hlas ku mne neprehovorí...

Oheň – obetný oheň v popol nám kľakal – v popol nám kľakal!
mal som potešiť vlastných, a sám som plakal...!

Slzy – neraz som slzy utieral tajne – utieral tajne!
ani nenadchly zvuky o bielom ráne...

Struny – ladím už struny na novú pieseň – na novú pieseň!
si môj? počuj jak jasá niekdajší väzeň...!

Vôľa – kde je raz vôľa, tam je i sila – v iskierke sila! hľa, mňa
jedinká chvíľa vysvobodila!